

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1984 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 28

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1419

Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1

Το άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής·

«Άρθρο 82.

Μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

1. Η στερητική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες μετατρέπεται σε χρηματική ή πρόστιμο, εκτός αν το δικαστήριο με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του κρίνει ότι απαιτείται η μη μετατροπή της για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

2. Το δικαστήριο, κατά την επιμέτρηση της ποινής φυλάκισης που είναι ανώτερη από έξι μήνες, δεν υπερβαίνει όμως τους δεκαοχτώ μήνες, αποφασίζει συγχρόνως με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του τη μετατροπή της ή μη σε χρηματική ποινή, αν κρίνει ότι η ποινή αυτή αρκεί για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.

3. Το ποσό της μετατροπής καθορίζεται με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση, αφού ληφθεί υπόψη η οικονομική κατάσταση του καταδικασμένου. Κάθε μέρα φυλάκισης υπολογίζεται σε τετρακόσιες μέχρι είκοσι χιλιάδες δραχμές και κάθε μέρα κράτησης σε διακόσιες μέχρι πέντε χιλιάδες δραχμές. Αν όμως ο καταδικασμένος αδυνατεί λόγω της οικονομικής του κατάστασης να καταβάλει το κατώτατο όριο του ποσού της μετατροπής και το έγκλημα δεν οφείλεται σε φιλοκέρδεια, το δικαστήριο μπορεί με ειδικά αιτιολογημένη απόφασή του να μειώσει το όριο αυτό μέχρι του ενός τρίτου.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών μπορούν να αυξομειώνονται τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 ποσά μετατροπής των στερητικών της ελευθερίας ποινών.

5. Η στερητική της ελευθερίας ποινή εκτελείται χωρίς να επιτρέπεται κανένας λόγος απαλλαγής, μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο το ποσό της μετατροπής.

6. Η στερητική της ελευθερίας ποινή που μετατράπηκε σε χρηματική ή πρόστιμο διατηρεί το χαρακτήρα της, ως ποινή στερητική της ελευθερίας και μετά τη μερική ή ολική καταβολή του ποσού της μετατροπής. Αποκλείεται όμως η συγχώνευση ποινής που μετατράπηκε και αποτίθηκε σε χρήμα με ποινή στερητική της ελευθερίας που δεν υπόκειται σε μετατροπή ή δεν μετατράπηκε.

7. Η κατά τις προηγούμενες παραγράφους μετατροπή αποκλείεται στην περίπτωση καταδίκης για αδίκημα εμπορίας ναρκωτικών φαρμάκων.

Επίσης οι διατάξεις του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα που απαγορεύουν τη μετατροπή παραμένουν σε ισχύ».

Άρθρο 2.

Το άρθρο 88 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 88.

Υποτροπή.

1. Όποιος καταδικάστηκε για κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα σε ποινή στερητική της ελευθερίας που υπερβαίνει τους έξι μήνες και μέσα σε πέντε χρόνια από τη δημοσίευση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης, αν έχει καταδικαστεί για πλημμέλημα, και σε 10 χρόνια, αν έχει καταδικαστεί για κακούργημα, τελεί νέο κακούργημα ή εκ δόλου πλημμέλημα, για το οποίο ο νόμος προβλέπει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών, βρίσκεται σε υποτροπή.

2. Για τον υπολογισμό της πενταετίας ή δεκαετίας δεν λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος πραγματικής έκτισης στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας σε φυλακή ή άλλο σωφρονιστικό ή θεραπευτικό κατάστημα ή ίδρυμα καθώς και ο χρόνος κατά τον οποίο ο καταδικασμένος είναι φυγόποινος».

Άρθρο 3.

Το άρθρο 89 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 89.

Ποινή της υποτροπής.

1. Σε περίπτωση υποτροπής η ποινή που προβλέπεται για την πράξη επιβαρύνεται και μπορεί να υπερβεί το ανώτατο όριο που ορίζεται στο νόμο και να φτάσει μέχρι το ανώτατο όριο του είδους της επιβαλλόμενης ποινής. Αν στο νόμο ορίζεται

διαζευκτικώς ποινή στερητική της ελευθερίας ή χρηματική, επιβάλλεται πάντοτε η πρώτη επιβαρυνόμενη κατά το προηγούμενο εδάφιο.

2. Σε περίπτωση τρίτης και κάθε περαιτέρω υποτροπής, αν για την πράξη απειλείται ποινή φυλάκισης, της οποίας το ανώτατο όριο υπερβαίνει το ένα έτος, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών.

3. Σε περίπτωση μετατροπής της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί σύμφωνα με αυτό το άρθρο, το ποσό της μετατροπής δεν μπορεί να είναι κατώτερο από: α) το διπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής στην πρώτη υποτροπή, β) το τριπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής στη δεύτερη υποτροπή και γ) το πενταπλάσιο του κατώτατου ορίου του ποσού μετατροπής σε κάθε περαιτέρω υποτροπή».

Άρθρο 4.

Το άρθρο 93 του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρον 93.

Οι διατάξεις του άρθρου 89 παρ. 1 εφαρμόζονται επίσης σε περίπτωση καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή τουλάχιστον 6 μηνών για πλημμέλημα από αμέλεια, αν ο υπαίτιος μέσα σε πέντε χρόνια από τη δημοσίευση της αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης εκτελέσει το ίδιο ή συγγενές πλημμέλημα από αμέλεια».

Άρθρο 5.

Το προβλεπόμενο στο άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα χρονικό όριο του ενός έτους αυξάνεται σε δεκαοχτώ μήνες.

Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ή ειδικών ποινικών νόμων με εξαίρεση εκείνες του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, που αποκλείουν την υφ' όρον αναστολή της ποινής, καταργούνται.

Άρθρο 6.

Οι διατάξεις των άρθρων 82 και 88 του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαθίστανται με τα άρθρα 1 και 2 του νόμου αυτού, εφαρμόζονται και για τα αδικήματα που προβλέπονται σε ειδικούς νόμους. Διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών ποινικών νόμων, που αποκλείουν ή ρυθμίζουν με άλλο τρόπο τη μετατροπή των στερητικών της ελευθερίας ποινών σε χρηματικές ή πρόστιμα ή που καθορίζουν αλλιώς την έννοια της υποτροπής, καταργούνται, με την επιφύλαξη του άρθρου 82 παρ. 7 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 7.

1. Ποινές φυλάκισης μέχρι ενός έτους που έχουν επιβληθεί και δεν έχουν μετατραπεί σε χρηματικές λόγω νομοθετικής απαγόρευσης μετατροπής τους καθώς και ποινές φυλάκισης 12 έως 18 μηνών μπορούν να μετατραπούν κατά τις διατάξεις του άρθρου 82 Π.Κ. σε χρηματικές με απόφαση του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, μετά από αίτηση των καταδικασμένων, που υποβάλλεται στον εισαγγελέα του αρμόδιου δικαστηρίου, ο οποίος υποχρεούται να την εισαγάγει το ταχύτερο στο δικαστήριο.

2. Ο αιτών, εάν κρατείται, κλητεύεται στο ακροατήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 551 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μπορεί όμως κατά την υποβολή της αίτησης να παραιτηθεί από την κλήτευση. Κατά την υποβολή και την εκδίκαση της αίτησης μπορεί σε κάθε περίπτωση να αντιπροσωπευθεί από το συνήγορό του, ο οποίος διορίζεται και με απλή επιστολή θεωρημένη από το διευθυντή της φυλακής, εάν κρατείται.

Άρθρο 8.

Ο τίτλος του κεφαλαίου ΙΘ' του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής».

Άρθρο 9.

Το άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 336.

Βιασμός.

1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε συνουσία εξώγαμη ή σε ανοχή ή επιχείρηση ασελγούς πράξης τιμωρείται με κάθειρξη.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστο δέκα ετών».

Άρθρο 10.

1. Το άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 337.

Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας.

1. Όποιος με ασελγείς χειρονομίες ή προτάσεις που αφορούν ασελγείς πράξεις προσβάλλει βάναυσα την αξιοπρέπεια άλλου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή.

2. Με φυλάκιση τριών μηνών μέχρι δύο ετών τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου αν ο παθών είναι νεώτερος από 12 ετών».

2. Από τη διάταξη του άρθρου 340 Π.Κ. απαλείφεται ο αριθμός 337.

Άρθρο 11.

Το άρθρο 344 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 344.

Στις περιπτώσεις των άρθρων 337, 338, 339, 341, 342 και 343 για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση. Στις περιπτώσεις του άρθρου 336 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως μπορεί, κατ' εξαίρεση, μετά από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, με αιτιολογημένη διάταξή του, να απέχει οριστικά από την άσκηση της ποινικής δίωξης ή, αν έχει ασκήσει την ποινική δίωξη, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο δύναται να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ή των κατά το άρθρο 118 προσώπων ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει ως συνέπεια το σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του θύματος».

Άρθρο 12.

Το άρθρο 345 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 345.

Αιμομιξία.

1. Η συνουσία μεταξύ συγγενών εξ αίματος ανιούσης και κατιούσης γραμμής τιμωρείται ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, μεταξύ δε αμφιθαλών ή ετεροθαλών αδελφών τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.

2. Συγγενείς κατιούσης γραμμής μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή αν κατά το χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το 17ο έτος της ηλικίας τους».

Άρθρο 13.

Το άρθρο 353 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 353.

Πρόκληση σκανδάλου με ακόλαστες πράξεις.

1. Όποιος δημόσια επιχειρεί ακόλαστη πράξη και προκαλεί με αυτή σκάνδαλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.

2. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάναυσα την αιδώ άλλου με ακόλαστη πράξη, που επιχειρείται ενώπιόν του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών ή με χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη αυτής της πράξης απαιτείται έγκληση».

Άρθρο 14.

Το άρθρο 330 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 330.

1. Αν η δημοσιότητα της συνεδρίασης θα είναι επιβλαβής στα χρηστά ήθη ή συντρέχουν ειδικοί λόγοι να προστατευθεί ο ιδιωτικός ή οικογενειακός βίος των διαδίκων, ιδίως δε σε δίκη βιασμού αν η δημοσιότητα θα έχει ως συνέπεια την ιδιαίτερη ψυχική ταλαιπωρία ή το διασυρμό του θύματος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διεξαγωγή της ή ενός μέρους της χωρίς δημοσιότητα και να απομακρύνει τους ακροατές.

2. Για τον αποκλεισμό της δημοσιότητας, κατά την προηγούμενη παράγραφο, το δικαστήριο, αφού ακούσει τον εισαγγελέα ή το δημόσιο κατήγορο και τους διαδίκους, εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση και την απαγγέλλει σε δημόσια συνεδρίαση».

Άρθρο 15.

Το άρθρο 302 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 302.

Ανθρωποκτονία από αμέλεια.

1. Όποιος επιφέρει το θάνατο άλλου από αμέλεια τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών.

2. Αν το θύμα της πράξης που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο είναι οικείος του υπαιτίου, το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον υπαίτιο από κάθε ποινή, αν πεισθεί ότι λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη από τις συνέπειες της πράξης του δεν χρειάζεται να υποβληθεί σε ποινή».

Άρθρο 16.

Το άρθρο 314 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 314.

Σωματική βλάβη από αμέλεια.

1. Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών. Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι πολύ ελαφριά, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι τριών μηνών ή χρηματική ποινή.

2. Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 302 εφαρμόζεται ανάλογα και για την πράξη της προηγούμενης παραγράφου. Στην περίπτωση αυτή για την ποινική δίωξη απαιτείται πάντοτε έγκληση και δεν εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο της πρώτης παραγράφου του επόμενου άρθρου».

Άρθρο 17.

Το άρθρο 315Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 315Α.

Η εναντίον αστυνομικού οργάνου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του τέλεση της βαρειάς ή θανατηφόρου σωματικής βλάβης συνιστά ιδιαίτερη επιβαρυντική περίσταση».

Άρθρο 18.

Μετά το άρθρο 308 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο με αριθμό 308Α, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 308Α.

Απρόκλητη σωματική βλάβη.

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών τιμωρείται η απλή σωματική βλάβη (άρθρο 308 παρ. 1 εδ. α.), αν έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα.

2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έχει το χαρακτήρα επικίνδυνης σωματικής βλάβης (άρθρο 309) ή αν σε αυτή συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι συμμέτοχοι, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους».

Άρθρο 19.

Μετά το άρθρο 361 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο με αριθμό 361Α, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 361Α.

Απρόκλητη έργω εξύβριση.

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται η έργω εξύβριση (άρθρο 361 παρ. 1) αν έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα.

2. Αν στην πράξη της προηγούμενης παραγράφου συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών».

Άρθρο 20.

Το άρθρο 374Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 374Α.

1. Όποιος αφαιρεί από την κατοχή άλλου ξένο μηχανοκίνητο μεταφορικό μέσο με αποκλειστικό σκοπό να το χρησιμοποιήσει για πολύ μικρό χρονικό διάστημα τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.

2. Για την ποινική δίωξη της πράξης που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο απαιτείται έγκληση.

3. Η διάταξη του άρθρου 379 εφαρμόζεται και για το αδίκημα της παρ. 1 αυτού του άρθρου, απαιτείται όμως μαζί με την απόδοση του πράγματος και η ολοκληρωτική ικανοποίηση εκείνου που ζημιώθηκε».

Άρθρο 21.

Το άρθρο 382 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 382.

Διακεκριμένες περιπτώσεις φθοράς.

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται η φθορά ξένης ιδιοκτησίας της πρώτης παραγράφου του άρθρου 381, αν έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα.

2. Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο δράστης, αν το αντικείμενο της πράξης που προβλέπεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 381:

α) είναι πράγμα που χρησιμεύει για το κοινό όφελος ή

β) είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ή

γ) η φθορά έγινε με φωτιά ή με κάποιο από τα μέσα που προβλέπει το άρθρο 270.

3. Αν στην πράξη της πρώτης παραγράφου συμμετείχαν δύο ή περισσότεροι ή συντρέχει και μία από τις περιπτώσεις της δεύτερης παραγράφου, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

4. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος προκαλεί κατά τους όρους του προηγούμενου άρθρου φθορά ή βλάβη αρχαιολογικού ή καλλιτεχνικού ή ιστορικού μνημείου ή αντικειμένου, τοποθετημένου σε δημόσιο χώρο, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη».

Άρθρο 22.

Το άρθρο 383 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 383.

Στις περιπτώσεις των άρθρων 381 και 382 παρ. 2 στοιχ. β' η ποινική δίωξη ασκείται μόνο μετά από έγκληση του παθόντος».

Άρθρο 23.

Το άρθρο 374 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 374.

Διακεκριμένες περιπτώσεις κλοπής.

Η κλοπή τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών:

α. Αν από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία αφαιρέθηκε πράγμα αφιερωμένο σ' αυτήν.

β. Αν αφαιρέθηκε πράγμα επιστημονικής, καλλιτεχνικής, αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρισκόταν σε συλλογή εκτεθειμένη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο.

γ. Αν αφαιρέθηκε πράγμα το οποίο μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή φερόταν από ταξιδιώτη.

δ. Αν η κλοπή τελέσθηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές ή ληστείες.

ε. Αν η πράξη τελέσθηκε από πρόσωπο που διαπράττει κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια κλοπές ή ληστείες.

στ. Αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες τελέσθηκε η πράξη μαρτυρούν ότι ο δράστης είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος.

ζ. Αν ο δράστης, κινούμενος με μηχανοκίνητο μεταφορικό μέσο, αφαίρεσε πράγμα που κρατούσε ή φορούσε ο παθών, εφόσον η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα κατά το άρθρο 380».

Άρθρο 24.

Όπου στο Ν. 927/1979 «περί κολασμού πράξεων ή ενεργειών αποσκοπουσών εις φυλετικάς διακρίσεις» αναφέρεται η φυλετική ή εθνική καταγωγή, προστίθεται και η περίπτωση «του θρησκεύματος».

Άρθρο 25.

Στο άρθρο 21 του Ν. 663/1977 και μετά το τέλος της περίπτωσης γ, πριν από τη λέξη «αρμοδίου», προστίθεται περίπτωση δ, που έχει ως εξής:

«δ) των εγκλημάτων που προβλέπονται από τα άρθρα 374 και 380 του Ποινικού Κώδικα».

Άρθρο 26.

Στο τέλος της παραγράφου 6, που προστέθηκε στο άρθρο 497 Κ.Π.Δ. με την παράγρ. 2 του άρθρου δεκάτου τρίτου του Ν. 969/1979, προστίθεται εδάφιο το οποίο έχει ως εξής:

«Το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, το Επταμελές Εφετείο και κάθε δευτεροβάθμιο δικαστήριο που δικάζουν μετά από έφεση, αν αναβάλουν την εκδίκαση της, μπορούν να διατάξουν την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης με καταβολή χρηματικής εγγύησης υπό τους περιοριστικούς όρους του άρθρου 294 Κ.Π.Δ. ή και χωρίς αυτούς».

Άρθρο 27.

Για τη διαδικασία εκδίκασης των υπεξαιρέσεων φορτίων πλοίων.

1. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται για το αδίκημα της υπεξαίρεσης που γίνεται σε φορτίο πλοίου ή πλωτού ναυπηγήματος, όταν διώκεται σε βαθμό κακουργήματος, καθώς και για τα συρρέοντα με την πράξη αυτή αδικήματα.

2. Αρμόδιο για την εκδίκαση των αδικημάτων αυτών είναι το Πενταμελές Εφετείο.

Μετά την ολοκλήρωση της ανάκρισης η δικογραφία υποβάλλεται από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών στον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι προκύπτουν αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου και ότι η ανάκριση δεν χρειάζεται συμπλήρωση, εισάγει με σύμφωνη γνώμη του Προέδρου Εφετών την υπόθεση με απευθείας κλήση στο ακροατήριο. Κατά της απευθείας κλήσης δεν επιτρέπεται προσφυγή. Αν δεν συντρέχουν οι προηγούμενες προϋποθέσεις, η υπόθεση εισάγεται στο Συμβούλιο Εφετών το οποίο μετά από πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών αποφασίζει ανέκκλητα τα οριζόμενα στο άρθρο 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Εάν το Συμβούλιο Εφετών διατάξει περαιτέρω ανάκριση, η παραπομπή του κατηγορουμένου γίνεται μετά την ολοκλήρωσή της, με τη διαδικασία του προηγούμενου εδαφίου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

3. Με διάταξη του ανακριτή που δεν υπόκειται σε καμιά προσφυγή μπορεί σε περίπτωση που υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι να χωριστεί η υπόθεση ως προς έναν ή περισσότερους από αυτούς και να εφαρμοστεί η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, και αν δεν έχει ολοκληρωθεί η ανάκριση ως προς όλους τους κατηγορουμένους, αν ως προς αυτούς προβλέπεται καθυστέρηση της ανάκρισης.

4. Στην περίπτωση παραπομπής του κατηγορουμένου κατά την παρ. 2 το Συμβούλιο Εφετών σε τριμελή σύνθεση αποφασίζει:

α) για την ισχύ του εντάλματος σύλληψης,

β) για την προσωρινή κράτηση και την αντικατάστασή τους με περιοριστικούς όρους καθώς και για την προσωρινή του απόλυση.

5. Η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό διαδικασία εφαρμόζεται και στις ήδη εκκρεμείς υποθέσεις. Αν έχει εκδοθεί παραπεμπτικό βούλευμα, δεν μπορεί να ασκηθεί εναντίον του κανένα ένδικο μέσο. Αν η υπεξαίρεση φορτίου πλοίου, συρρέει με άλλες αξιόποινες πράξεις ή φέρεται για συνεκδίκαση με άλλες αξιόποινες πράξεις, με πράξη του Προέδρου Εφετών μπορεί να χωρισθεί η υπόθεση ως προς την υπεξαίρεση φορτίου πλοίου και ως προς τη συμμετοχή σ' αυτήν και να εισαχθεί στο ακροατήριο με τη διαδικασία του άρθρου αυτού.

Άρθρο 28.

1. Για τη στέγαση του Συμβουλίου της Επικρατείας το Δημόσιο μπορεί να μισθώσει οποιοδήποτε ακίνητο χωρίς να τηρήσει τη διαδικασία που καθορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

2. Με το νόμο αυτόν κυρώνεται από της υπογραφής της η σύμβαση μίσθωσης που υπογράφτηκε στις 13 Φεβρουαρίου 1984 από τους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης ως εκπροσώπους του Ελληνικού Δημοσίου και από τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία. Με τη σύμβαση αυτή το Ελληνικό Δημόσιο μίσθωσε απ' τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία το πρώτο και δεύτερο όροφο του Αρσάκειου Μεγάρου, που βρίσκεται στην Αθήνα, στο οικοδομικό τετράγωνο των οδών Πανεπιστημίου, Πεσμαζόγλου, Σταδίου και Αρσάκη, για τη στέγαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σε αυτή ρυθμίζονται όλες οι λεπτομέρειες αυτής της μίσθωσης (διάρκεια, μίσθωμα, επισκευές κ.λ.π.), κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις για τη στέγαση των δημόσιων υπηρεσιών και τις άλλες συναφείς. Η μίσθωση αυτή ισχύει για χρονική διάρκεια τριάντα (30) ετών μετά την υπογραφή της, με δικαίωμα παράτασης για είκοσι (20) ακόμα χρόνια έπειτα από σχετική δήλωση του Δημοσίου.

3. Με τη σύμβαση αυτή, της οποίας οι όροι κατισχύουν από κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη του νόμου, το δημόσιο αναλαμβάνει την υποχρέωση:

α) να ανακαινίσει τόσο τους μίσθιους χώρους του Μεγάρου όσο και όλους γενικά τους εξωτερικούς χώρους του, ώστε να καταστεί αυτό κατάλληλο για τη στέγαση των δικαστικών υπηρεσιών.

β) να αποκαταστήσει το Καυτατζόγλειο Μέγαρο στην αρχική του μορφή με κατεδάφιση όλων των κτισμάτων - καταστημάτων στην οδό Παν/μίου από τη στοά Αρσακείου μέχρι την οδό Πεσμαζόγλου και εκείνων που βρίσκονται στην οδό Πεσμαζόγλου μέχρι την είσοδο των παλιών κτιρίων της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας και τα οποία έχουν προστεθεί αργότερα και να διαμορφώσει τον χώρο αυτών των κτισμάτων σε χώρο πρασιάς του Μεγάρου και πράσινου στην διάθεση του κοινού.

4. Η σύμβαση αυτή ισχύει και έναντι τρίτων. Μετά τη δημοσίευση αυτού του νόμου περιβάλλεται συμβολαιογραφικό τύπο, κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη απαλλάσσονται από την καταβολή δικαιω-

μάτων συμβολαιογράφου ή συμβολαιογραφικού συλλόγου, εισφορών υπέρ του Ταμείου Ασφαλίσεως Συμβολαιογράφων, τελών χαρτοσήμου, αναλογικών και παγίων, εξόδων και δικαιωμάτων Υποθηκοφυλακείου και γενικά οποιουδήποτε δικαιώματος τρίτου. Τα μισθώματα καταβάλλονται χωρίς τέλη χαρτοσήμου ή δικαιώματος τρίτων.

5. Το Δημόσιο μπορεί από την υπογραφή της συμβάσεως αυτής να καταγγείλει στο όνομά του τις μισθώσεις των καταστημάτων που πρόκειται να κατεδαφιστούν.

6. Τα έννομα αποτελέσματα των καταγγελιών αυτών επέρχονται τρεις μήνες μετά την επίδοσή τους. Για το κύρος τους αρκεί η επίκληση του νόμου αυτού. Με την απόδοση του μισθίου το Δημόσιο οφείλει να καταβάλει στους μισθωτές και σε περίπτωση νόμιμης υπομίσθωσης στους υπομισθωτές ως αποζημίωση ποσό ίσο με το μίσθωμα που καταβάλλεται κατά το χρόνο της καταγγελίας δώδεκα μηνών. Αν ο μισθωτής αρνείται να αποδώσει το μίσθιο, το Δημόσιο έχει το δικαίωμα να ζητήσει την απόδοση του μισθίου και την αποβολή του μισθωτή από το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 648 και επ. του Κ. Πολ. Δικονομίας. Η απόφαση του δικαστηρίου είναι υποχρεωτικά προσωρινά εκτελεστή. Η προθεσμία και η άσκηση οποιουδήποτε ένδικου μέσου ακόμα και εκείνου της ανακοπής ερημοδικίας δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Το δικαστήριο δεν μπορεί να τάξει προθεσμία εκτέλεσης της απόφασης. Δεν επιτρέπεται για οποιοδήποτε λόγο αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης.

7. Αν οι εργασίες κατεδάφισης που προβλέπονται στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου δεν έχουν αρχίσει μέσα σε δύο χρόνια από την απόδοση όλων των μίσθιων χώρων, ανατρέπονται τα αποτελέσματα της καταγγελίας, ο δε μισθωτής έχει δικαίωμα επανεγκατάστασης δίχως κανένα δικαίωμα ή αξίωση αποζημίωσης.

Άρθρο 29.

Στο τέλος του άρθρου 18 του Ν.Δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑΧΔΙΚ) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: «Η χρήση του ακινήτου, που βρίσκεται στην Αθήνα και μεταξύ των οδών Παν/μίου, Σανταρόζα, Σταδίου και Αρσάκη, που περιήλθε στην κυριότητα του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων με την παρ. 1 του άρθρου 17 αυτού του νόμου, μπορεί να παραχωρηθεί στο Δήμο Αθηναίων δίχως κανένα αντάλλαγμα για να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για τη δημιουργία πλατείας αφιερωμένης στην Ελληνική Δικαιοσύνη και πράσινου στη διάθεση του κοινού, εφόσον κριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων ότι το ακίνητο αυτό είναι ακατάλληλο ή μη αναγκαίο για τη στέγαση δικαστηρίων και γενικά δικαστικών υπηρεσιών.

Για την παραχώρηση αυτή του ακινήτου απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων, που εγκρίνεται από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Οι δαπάνες για την κατεδάφιση των κτισμάτων που υφίστανται και τη διαμόρφωση όλου του χώρου θα βαρύνουν εκείνον στον οποίο θα παραχωρηθεί η χρήση του ακινήτου».

Άρθρο 30.

Το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων δικαιούται μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού να καταγγείλει τις μισθώσεις των καταστημάτων του ακινήτου που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο (29) ανεξάρτητα από το χρόνο συμβατικής ή νόμιμης λήξης της σύμβασης και κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του Ν. 813/1978 «περί εμπορικών μισθώσεων», όπως αυτές ισχύουν σήμερα.

Οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 28 του νόμου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα για τις καταγγελίες, τα έννομα αποτελέσματά τους, την καταβολή αποζημιώσεων, τη διαδικασία αποδόσεως και όλα τα λοιπά συναφή θέματα· η αποζημίωση στους μισθωτές των καταστημάτων αυτών καταβάλλεται από το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων.

Οι καταγγελίες των μισθώσεων των καταστημάτων του Ταμείου στο ακίνητο αυτό που έχουν επιδοθεί μετά από την 1η Ιανουαρίου 1984 παραμένουν ισχυρές και είναι οπωσδήποτε έγκυρες από τότε που έγιναν.

Η λύση των μισθώσεων που καταγγέλθηκαν και κάθε θέμα που αναφέρεται σ' αυτές ρυθμίζεται και διέπεται από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 31.

Αρμόδιος για τον καθορισμό του κτιρίου που θα στεγάζεται ή θα μεταστεγάζεται οποιοδήποτε δικαστήριο και γενικά οποιαδήποτε δικαστική υπηρεσία είναι αποκλειστικά ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται.

Άρθρο 32.

Καταργείται το άρθρο 3 του Ν. 692/1977 και αντ' αυτού προστίθεται 2η παράγραφος στο άρθρο 60 του Π.Δ. 602/1976 «περί οργανισμού Υπουργείου Δικαιοσύνης», η οποία έχει ως εξής:

«2. Οι κενές θέσεις υπαρχιφυλάκων του Κλάδου ΜΕ2 βαθμούχων προσωπικού φυλάξεως φυλακών σωφρονιστικών και θεραπευτικών καταστημάτων πληρούνται με μετάταξη φυλάκων του Κλάδου ΜΕ 10, οι οποίοι έχουν τουλάχιστον τον 9ο βαθμό και είναι κάτοχοι απολυτήριου Σχολής Μέσης Εκπαιδεύσεως, δυναμένου του 1/3 του αριθμού των εκάστοτε κενών θέσεων να καλύπτεται και με μετάταξη φυλάκων, οι οποίοι έχουν 7ο βαθμό και έχουν αποφοιτήσει ευδόκιμα από τη Σχολή Σωφρονιστικών Υπαλλήλων. Οι τελευταίοι εξελίσσονται βαθμολογικά μέχρι τον 6ο βαθμό».

Άρθρο 33.

Στο άρθρο 1 του Ν. 1157/1981 «περί κυρώσεως της από 29 Δεκεμβρίου 1980 πράξεως νομοθετικού περιεχομένου του Προέδρου της Δημοκρατίας «περί καθιερώσεως πενθημέρου εβδομάδος εργασίας των δημοσίων εν γένει Υπηρεσιών και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» και τροποποιήσεως διατάξεων ταύτης» προστίθεται παράγραφος 15, η οποία έχει ως εξής:

«15. Προκειμένου περί διοικητικού και φυλακτικού προσωπικού φυλακών, σωφρονιστικών και θεραπευτικών καταστημάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης οι κατά την παράγραφο 5 περίπτ. α' του παρόντος άρθρου οριζόμενες καθ' εβδομάδα ώρες εργασίας δύναται, κατεξαίρεση, λόγω των ειδικών δυσμενών συνθηκών εργασίας του ως άνω προσωπικού, να μειούνται κατά τρεις (3) με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης και Δικαιοσύνης».

Άρθρο 34.

Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του Ν. 294/1976 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Οι κενές θέσεις επιμελητών δικαστηρίων πληρούνται με διορισμό στον εισαγωγικό βαθμό. Ο διορισμός γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από επιλογή των καταλληλότερων, μεταξύ των υποψηφίων, από τριμελή επιτροπή επιλογής που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και αποτελείται από ένα δικαστικό λειτουργό με βαθμό Προέδρου Πρωτοδικών ή Εφέτου και δύο ανώτερους υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης με βαθμούς 3ο—2ο. ως μέλη.

Πρόεδρος της επιτροπής, με τον αναπληρωτή του, ορίζεται με την ίδια απόφαση ο δικαστικός λειτουργός, ύστερα από πρόταση του προϊσταμένου του Εφετείου Αθηνών ή του προϊσταμένου των υπηρεσιών του Πρωτοδικείου Αθηνών αντίστοιχα. Γραμματέας της επιτροπής ορίζεται μόνιμος υπάλληλος της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης με βαθμό τουλάχιστον 6ο.

Προκειμένου για την πλήρωση κενών θέσεων επιμελητών δικαστηρίων του Συμβουλίου της Επικρατείας και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, πρόεδρος της επιτροπής ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, ύστερα από πρόταση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, του προϊσταμένου του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών ή του προϊσταμένου του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών αντίστοιχα, Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή Εφέτης ή Πρόεδρος Πρωτοδικών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Προκειμένης της πληρώσεως των κενών θέσεων δημοσιεύεται προκήρυξη του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε μια από τις εφημερίδες που εκδίδονται στην έδρα του Πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται η δικαστική υπηρεσία στην οποία είναι οι κενές θέσεις.

Με την προκήρυξη καλούνται οι ενδιαφερόμενοι μέσα σε οριζόμενη προθεσμία να υποβάλουν σχετική αίτηση με δικαιολογητικά είτε στη Γραμματεία του οικείου Πρωτοδικείου είτε στην αρμόδια διεύθυνση της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης».

Άρθρο 35.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 8 Μαρτίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ — **ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 8 Μαρτίου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(2)

(Πράξη 336 της 29 Φεβρουαρίου 1984)

Αντικατάσταση της Πράξης Διοικητή αριθ. 25/3.7.82, σχετικά με τη σύσταση Επιτροπών στην Τράπεζα της Ελλάδος για την άσκηση αρμοδιοτήτων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Νόμου 1266/82.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, αφού έλαβε υπόψη:

α) Το άρθρο 1 του Ν. 1266/82 για τα «όργανα ασκήσεως της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες διατάξεις».

β) Τις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος σχετικά με την άσκηση της νομισματικής, πιστωτικής και συναλλαγματικής πολιτικής, αποφασίζει:

Ι. ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με το Ν. 1266/82, θα ασκούνται με Πράξεις του Διοικητή. Οι παρακάτω αναφερόμενες αρμοδιότητες μπορεί να ασκούνται και από τις Επιτροπές που συνιστώνται με την παρούσα.

ΙΙ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Συνιστώνται στην Τράπεζα της Ελλάδος οι ακόλουθες Επιτροπές οι οποίες εξουσιοδοτούνται να εκδίδουν πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 1 του Ν. 1266/82, σύμφωνα με τις αρμοδιότητές τους, που καθορίζονται πιο κάτω:

Α. Επιτροπή Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων.

1. Σύνθεση:

Η Επιτροπή συγκροτείται από τους πιο κάτω:

Πρόεδρος:

Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, με αναπληρωτές, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, τους Υποδιοικητές της Τράπεζας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 32 του Καταστατικού της.

Μέλη:

Οι δύο Υποδιοικητές.

Οι Διευθυντές των πιο κάτω Διευθύνσεων της Τράπεζας:

— Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών
— Αγοράς Συναλλάγματος
— Πιστώσεων
— Εμπορικών Συναλλαγών με την Αλλοδαπή
— Οικονομικών Μελετών
— Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών

Ένας Διευθυντής—Σύμβουλος που ορίζεται με Πράξη του Διοικητή

Ο Δικαστικός Σύμβουλος.

Χρέη Γραμματέα και αναπληρωτή του εκτελούν υπάλληλοι της Διεύθυνσης Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών.

2. Αρμοδιότητες:

Στην Επιτροπή ανατίθενται οι ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Έγκριση ορίων χρηματοδοτήσεων στα πλαίσια του ετήσιου νομισματικού προγράμματος.

β) Έκδοση κανονιστικών πράξεων για τη ρύθμιση της εφαρμογής πράξεων του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

γ) Άσκηση των αρμοδιοτήτων που ορίζονται από τον Α.Ν. 1665/51 «περί λειτουργίας και ελέγχου Τραπεζών» και τις συναφείς διατάξεις.

δ) Επιβολή διοικητικών κυρώσεων στις τράπεζες που παραβαίνουν τις ισχύουσες διατάξεις και κίνηση της διαδικασίας επιβολής ποινικών κυρώσεων κατά των υπεύθυνων οργάνων τους.

ε) Έγκριση σύναψης δανείων σε συνάλλαγμα ή με ρήτρα συναλλάγματος ως και εξυπηρέτησης κεφαλαίων που εισάγονται από το εξωτερικό.

στ) Έγκριση επενδύσεων τραπεζών σε ακίνητα, μετοχές και χρεώγραφα.

ζ) Έγκριση τοποθέτησης διαθεσίμων των Ν.Π.Δ.Δ. και των ασφαλιστικών Ταμείων, σύμφωνα με τον Α.Ν. 1611/50.

η) Έγκριση έκδοσης ομολογιών και άλλων τίτλων από δημόσιες επιχειρήσεις και πιστωτικούς οργανισμούς.

θ) Απόφαση για συμμετοχές στο κεφάλαιο επιχειρήσεων καθ' υπέρβαση του 1/5 του κεφαλαίου των Τραπεζών.

ι) Παροχή γνώμης στον Υπουργό Εμπορίου για τη χρηματοδότηση επιχειρήσεων καθ' υπέρβαση του 1/5 του κεφαλαίου Τραπεζών.

3. Ο Διοικητής μπορεί να εισάγει στην παραπάνω Επιτροπή για λήψη απόφασης θέματα σχετικά με την άσκηση οποιασδήποτε άλλης κατά το Ν. 1266/82 αρμοδιότητάς του.

Β. Επιτροπή Συναλλάγματος.

1. Σύνθεση:

Η Επιτροπή συγκροτείται από τους πιο κάτω:

Πρόεδρος:

Ο πρώτος Υποδιοικητής της Τράπεζας με αναπληρωτή το Διευθυντή της Διεύθυνσης Αγοράς Συναλλάγματος.

Μέλη:

Οι Διευθυντές των πιο κάτω Διευθύνσεων της Τράπεζας:

— Αγοράς Συναλλάγματος
— Διεθνών Συναλλαγών

— Εγγύων Πιστώσεων και Αξιών
— Εμπορικών Συναλλαγών με την Αλλοδαπή

Ένας Διευθυντής—Σύμβουλος
Ένας δικηγόρος της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών
Ένας Οικονομολόγος της Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών.

Οι τρεις τελευταίοι ορίζονται με Πράξη του Διοικητή.

Χρέη Γραμματέα και αναπληρωτή του εκτελούν υπάλληλοι των Διευθύνσεων Διεθνών Συναλλαγών και Καταθέσεων.

2. Αρμοδιότητες :

Η Επιτροπή Συναλλάγματος έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες :

α) Εγκρίνει τη χορήγηση συναλλάγματος για συναλλαγές που συνδέονται με πληρωμή υπηρεσιών και κίνηση κεφαλαίων.

β) Παρέχει την άδεια χρησιμοποίησης δεσμευμένων καταθέσεων ή άλλων απαιτήσεων, σύμφωνα με τον Α.Ν. 1704/1939.

Γ. Πρωτοβάθμια Επιτροπή Ελέγχου Παραβάσεων Πιστωτικών Κανόνων.

1. Σύνθεση :

Η Επιτροπή συγκροτείται από τους πιο κάτω :

Πρόεδρος :

Ο Διευθυντής της Διεύθυνσης Πιστώσεων.

Μέλη :

Ένας Υποδιευθυντής της Διεύθυνσης Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών
Ένας Υποδιευθυντής της Διεύθυνσης Πιστώσεων
Ένας Υποδιευθυντής της Διεύθυνσης Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών
Ένας δικηγόρος της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών
Ένας Οικονομολόγος της Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών.

Οι παραπάνω ορίζονται με Πράξη του Διοικητή.

Σε περίπτωση που σε μια από τις πιο πάνω Διευθύνσεις δεν υπηρετεί Υποδιευθυντής, ορίζεται από το Διοικητή άλλος υπάλληλος της αντίστοιχης Διεύθυνσης.

Χρέη Γραμματέα και αναπληρωτή του εκτελούν υπάλληλοι της Διεύθυνσης Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών.

2. Αρμοδιότητες :

Η Επιτροπή είναι αρμόδια να αποφασίζει για καταπτώσεις ποινικών ρητρών και λοιπές κυρώσεις σε βάρος επιχειρήσεων που παραβιάζουν τους κανόνες χρηματοδότησης.

Δ. Δευτεροβάθμια Επιτροπή Ελέγχου Παραβάσεων Πιστωτικών Κανόνων.

1. Σύνθεση :

Η Επιτροπή συγκροτείται από τους πιο κάτω :

Πρόεδρος :

Ο δεύτερος Υποδιοικητής της Τράπεζας.

Μέλη :

Οι Διευθυντές των πιο κάτω Διευθύνσεων της Τράπεζας :

— Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών
— Γενικής Επιθεώρησης
— Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών

Ένας δικηγόρος της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών
Ένας Οικονομολόγος της Διεύθυνσης Οικονομικών Μελετών.

Οι δύο τελευταίοι ορίζονται με Πράξη του Διοικητή.

Χρέη Γραμματέα και αναπληρωτή του εκτελούν υπάλληλοι της Διεύθυνσης Νομισματικής Πολιτικής και Τραπεζικών Εργασιών.

2. Αρμοδιότητες :

Η Επιτροπή είναι αρμόδια να αποφασίζει σε δεύτερο βαθμό για καταπτώσεις ποινικών ρητρών και λοιπές κυρώσεις σε βάρος επιχειρήσεων που παραβιάζουν τους κανόνες χρηματοδότησης.

III. ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ.

1. Η απαρτία στις Επιτροπές που συνιστώνται με την παρούσα Πράξη καθορίζεται ίση με το μισό συν ένα του συνολικού αριθμού των μελών τους. Στις περιπτώσεις που ο συνολικός αριθμός των μελών είναι περιττός, για την εύρεση του μισού, ο αριθμός των μελών υπολογίζεται αυξημένος κατά ένα.

2. Οι αποφάσεις των Επιτροπών λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των παρόντων.

3. Στις συνεδριάσεις των Επιτροπών μπορεί να παρίστανται, εφόσον κληθούν από τον Πρόεδρο, υπηρεσιακά όργανα της Τράπεζας της Ελλάδος.

4. Οι αποφάσεις των Επιτροπών καταχωρούνται σε Πρακτικά που υπογράφονται από τα μέλη τους.

5. Οι Πράξεις του Διοικητή και της Επιτροπής Νομισματικών και Πιστωτικών Θεμάτων, σε όσες περιπτώσεις θέτουν γενικούς κανόνες, αποστέλλονται για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

IV. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ.

1. Έλεγχος Τραπεζών και Επιχειρήσεων.

Στη Διεύθυνση Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών της Τράπεζας της Ελλάδος ανατίθενται :

α) Ο έλεγχος των τραπεζών και των ειδικών πιστωτικών οργανισμών, σύμφωνα με όσα ορίζονται από τις κείμενες διατάξεις.

β) Ο έλεγχος των επιχειρήσεων για τη διαπίστωση της τήρησης των πιστωτικών κανόνων.

γ) Ο έλεγχος των δημόσιων οργανισμών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του Α.Ν. 1611/50.

δ) Ο έλεγχος των ανώνυμων εταιριών που αντλούν κεφάλαια σε δημόσια εγγραφή.

Οι παραπάνω έλεγχοι ενεργούνται από υπαλλήλους της Γενικής Επιθεώρησης Τραπεζών και/ή των Υποκαταστημάτων της Τράπεζας.

2. Έλεγχος εφαρμογής των συναλλαγματικών κανόνων.

Οι συναλλαγματικοί έλεγχοι ασκούνται από τις Διευθύνσεις Διεθνών Συναλλαγών και Εμπορικών Συναλλαγών με την Αλλοδαπή και ενεργούνται από υπαλλήλους τους και/ή υπαλλήλους των Υποκαταστημάτων της Τράπεζας.

V. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Η υπ' αριθ. 25/3.7.82 Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος καταργείται.

Η παρούσα Πράξη ισχύει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Διοικητής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ

(3)

(Πράξη 325α. της 30 Ιανουαρίου 1984)

Χρηματοδότηση κατά το έτος 1984 του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (ΕΛΕΓΠ) που τηρείται στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, αφού έλαβε υπόψη :

α) Τις διατάξεις του Ν. 1266/82, που καθορίζουν τα όργανα άσκησης της νομισματικής, πιστωτικής πολιτικής κ.λπ.

δ) Την πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος 36/3.7.82.

γ) Τα άρθρα 23 και 26 του Ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των Διοικητικών Υπηρεσιών δια την εφαρμογήν της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος εις τας Ευρωπαϊκάς Κοινότητας κ.λπ.».

δ) Το περιεχόμενο του 487475/12.12.83 εγγράφου του Υπουργείου Γεωργίας.

ε) Σχετική εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος στην οποία, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι σε αντίθεση με την εισήγηση του Υπουργείου Γεωργίας για μείωση του επιτοκίου της χρηματοδότησης του ΕΛΕΓΠ θα ήταν σκόπιμη η αύξηση του επιτοκίου αυτού, ώστε να ευθυγραμμισθεί με εκείνα που ισχύουν για λοιπές συγκεντρώσεις αγροτικών προϊόντων (13% το χρόνο στις περισσότερες περιπτώσεις), αποφάσισε:

1. Εγκρίνει τη μέσα στο έτος 1984 συνολική χρηματοδότηση από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων Νο 4444 «ΥΔΑ ΓΕΠ - Λογαριασμός του Δημοσίου» που τηρείται σ' αυτή, μέχρι ποσού δρχ. 16.120 εκατ. (δραχμών δέκα έξι δισεκατ. εκατόν είκοσι εκατ.) πέρα από την επαναχορήγηση των ποσών που θα κατατεθούν σ' αυτή και αντιπροσωπεύουν εισπράξεις από τη ρευστοποίηση αποθεμάτων εσοδείας 1984 και παλαιοτέρων και από την ΕΟΚ σε εκπλήρωση σχετικών υποχρεώσεών της. Με χρέωση του λογαριασμού αυτού θα πραγματοποιούνται από το Δημόσιο αντίστοιχες πληρωμές για τη συγκέντρωση γεωργικών προϊόντων.

Στην παραπάνω χρηματοδότηση συμψηφίζονται και τα ποσά που εγκρίθηκαν με τις πράξεις ΕΝΠΘ. 118/17/5.1.84 και 123/6/25.1.84.

2. Επιτρέπει την αναχρηματοδότηση από την Τράπεζα της Ελλάδος των παραπάνω χορηγήσεων της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος μέχρι συνολικού ποσού δρχ. 11.120 εκατ. πέρα από την επαναχορήγηση των χρεωλυσίων που θα κατατεθούν στην Τράπεζα της Ελλάδος από την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος και των ποσών που θα κατατεθούν σε πίστωση του λογαριασμού αναχρηματοδότησης από τον Τακτικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 1983 και 1984 για εξόφληση των επιδοτήσεων και των εξόδων διαχείρισης που βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

3. Καθορίζει ότι:

α) Η χρηματοδότηση της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος προς το Ελληνικό Δημόσιο θα βαρύνεται με επιτόκιο 9% το χρόνο, της δε Τράπεζας της Ελλάδος προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος με επιτόκιο, 8,75% το χρόνο.

β) Το σύνολο της χρηματοδότησης θα πρέπει να εξοφληθεί το αργότερο μέχρι 31.12.1985.

4. Η χορήγηση των παραπάνω ποσών (παρ. 1, 2) που εγκρίθηκε για το έτος 1984, θα πραγματοποιείται σταδιακά κατά μήνα. Για το σκοπό αυτόν, η ΥΔΑΓΕΠ θα υποβάλει στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος και στην Τράπεζα της Ελλάδος (Δ/νση Πιστώσεων), πριν από την πρώτη εκταμίευση για κάθε ημερολογιακό μήνα, προϋπολογισμό των σε κεφάλαια αναγκών της για το μήνα αυτόν καθώς και απολογισμό των πληρωμών και εισπράξεών της από την αρχή του έτους 1984 μέχρι και τον τελευταίο ημερολογιακό μήνα για τον οποίο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

Η παρούσα πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Τεύχος Α').

Ο Υποδιοικητής
ΔΗΜ. ΧΑΛΙΚΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ